

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 19/2026
28.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Рајковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К-243/24 од 17.09.2025. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2025 од 03.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Рајковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К-243/24 од 17.09.2025. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2025 од 03.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 2К-243/24 од 17.09.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у Пироту, улица ... број ... са применом електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција са применом електронског надзора. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2025 од 03.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Пироту 2К-243/24 од 17.09.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Рајковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе и одлучи да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Рајковић захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истичући да се побијане пресуде заснивају на доказу на којем се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ означава исказе ББ и ВВ које су дали као малолетници у предмету Вишег суда у Пироту Ким бр. 39/22 у ком кривичном поступку овде окривљени није ни на који начин учествовао, због чега није било услова да наведене исказе суд прочита, односно није било услова за примену члана 405. и 406. став 1. тачка 5) ЗКП. По ставу одбране, једина могућност за коришћење исказа малолетника као доказа у овом кривичном поступку је садржана у одредби члана 51. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, те да не постоје друге процесне могућности за коришћење исказа малолетника као доказ у овом поступку.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, браниоца окривљеног АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 405. став 1. ЗКП прописано је да ће се у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршити увид, или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може по одлуци већа прибавити сходном применом члана 405. овог законика ако је реч о исказу саопштеног према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Из цитираних законских одредби произлази да је упознавање са садржином записника о исказу осуђеног саучесника у кривичном делу, према којем је поступак већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом, начин извођења доказа на главном претресу. Према томе, исказ саокривљеног дат у одвојеном кривичном поступку, сам по себи није недозвољен доказ, па његово коришћење и заснивање пресуде против другог окривљеног на том доказу, није искључено нити забрањено одредбама Законика о кривичном поступку.

Сходно наведеном, иако малолетник нема статус оптуженог лица, процесни положај саоптуженог према коме је донета осуђујућа пресуда, може се изједначити са положајем малолетника у односу на кога је поступак раздвојен и окончан решењем којим је изречена васпитна мера, уколико је малолетник саизвршилац у извршењу истог кривичног дела, а што је у овој ситуацији случај.

Наиме, из списка предмета произлази да је према малолетном ВВ и малолетном ББ у предмету Вишег суда у Пироту Км бр. 17/2023 изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства између осталог и због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ које су извршили са овде окривљеним АА.

Из изреке побијане првостепене пресуде произлази да су малолетни ВВ и малолетни ББ учествовали као саизвршиоци у извршењу кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен, па како је поступак према малолетницима правноснажно окончан изрицањем васпитне мере, то је, по оцени Врховног суда, првостепени суд правилно поступио када је на главном претресу, на основу члана 405. ЗКП, извршио увид у списе предмета Вишег суда у Пироту Км 17/2023, чији саставни део су и искази које су малолетници дали у том поступку, а са чијом садржином је суд био овлашћен да се упозна сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

Сходно томе, Врховни суд налази да је првостепени суд законито у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те су стога неосновани наводи захтева за заштиту законитости да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из свих изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић